

ВІЧНИЙ СКАРБ

ЛЮДИНІ ПОТРІБЕН СПАСИТЕЛЬ

Видавництво «Джерело життя» святкує 25-річний ювілей. Вдячні нашому Творцеві за ці благословенні роки. Наша праця спрямована на те, щоб підготувати читачів до зустрічі з Господом як зі своїм Небесним Батьком.

МИССИОНЕР

Как к самому лучшему Другу
Идет человек ко Христу.
И жизнь, что бежала по кругу,
Вплотную подходит к кресту.

Забыв о земных затрудненьях,
Направив свой взор к небесам,
Лишь к Родине вечной
стремленье
В себе ощущает он сам.

А в сердце – святое желанье
Всех ближних и дальних спасать.
На Бога его упованье,
О Нем он спешит рассказать.

И снова дороги, дороги...
От дома – за тысячи верст.
Быть может, он скажет немногим
О Том, Кто грехи все понес.

Быть может, он будет осмеян,
А может, «камнями побит»,
Но там, где он истину саял,
Дух Божий к сердцам говорит.

И музыки нежные звуки
Доносятся тихо ему:
«Верь: скоро не будет разлуки,
Не будем в греховном плену».

Спаситель нас всех ободряет:
«Я с вами повсюду иду.
И тех, кто Мне жизнь доверяет,
В Небесное Царство введу!»

Елена Кутько

Ісус бажає привести нас до Свого Отця, до Вічності. Цього ж прагне і весь наш колектив видавництва «Джерело життя».

Бажаємо авторам і дописувачам газети успіхів у праці, у пошуці нових цікавих матеріалів, які будуть благословенням для багатьох читачів і залишать свій слід у Вічності.

А читачам – справжнього щастя в їхніх домівках та Божих благословень!

Є вузли

Є вузли, яких не розв'язати,
Є шляхи такі, що не пройти.
Таємниці є – не розказати,
І пісні, яких не чув ще ти.

Горе є, приховане є лихо.
Радість є, що в серці бережуть,
Сльози є, які ковтають тихо,
І думки, що спати не дають.

Є і почуття, від серця гнані,
Є слова, що не були в устах.
Речі є омріяні, бажані,
Люди є, які наводять страх.

Та Христос вузли мої розв'яже,
Допоможе на шляху мені,
Господу усе душа розкаже
Й проспівась щиро всі пісні.

Горе все Йому вона відкриє,
Радість всю вона розділить з Ним.
Він один утішить й зрозуміє,
Бо Ісус став Господом моїм.

Віра Кушнір
Переклад Василя Мартинюка

У світі існує безліч релігій. У кожній з них є свої моральні правила, кожна закликає творити добро й віддалятися від зла. Один з основоположних принципів, які відрізняють християнство від усіх інших релігій, полягає в тому, що Бог – Ісус Христос – помер за людину. Ще один відмінний принцип, якого немає в інших релігіях: не людина шукає Бога, а Бог шукає людину. Про це сказано в Слові Божому – Біблії.

Божа любов... Вона безумовна. Багато хто не вірить у це, але Бог у Своєму Слові каже, що любить і приймає нас такими, якими ми є. Нас може не любити весь світ, але Бог незмінний у Своїй любові до нас. У третьому розділі книги Буття йдеться про те, що Адам і Єва, згрішивши, у страху намагалися втекти й сховатися від Бога, а Він кликав їх... Зі Слова Божого ми дізнаємося, що Отець Небесний не суворий і не жорстокий. І коли ми усвідомлюємо це, то більше не ховаємося від Нього. Так відбувається довгоочікувана зустріч Бога з людиною.

Протягом усього нашого життя нам необхідно зміцнювати віру в Божу любов. Коли в наше життя приходять біда (і, як правило, вона приходять не сама), нам може здатися, що Бог перестав нас любити. Утім, це не так: Господь і словом, і ділом переконує нас у цьому. Коли ми приймаємо Божу любов, то серцем відгукуємося на неї. Відродити в нас любов може тільки Його любов. Ми не спроможні змусити себе полюбити когось, але коли бачимо добре ставлення до себе, продиктоване

любов'ю, то не можемо вчинити інакше: ми починаємо любити.

Нам потрібен Бог. Без Нього ми не можемо відповісти на Його любов. Ісус Христос сказав: **«Без Мене не можете робити нічого»** (Івана 15:5). Коли я вперше прочитав ці слова, вони здалися мені дивними: як це – нічого? Життя не стоїть на місці: ми постійно щось робимо.

Аби краще збагнути слова Ісуса, знову звернемося до третього розділу книги Буття. У цьому розділі розповідається про гріхопадіння людини. Господь створив людину за Свою подобою та вклав у неї закон любові. Цей закон пронизав усе людське єство. У природу людини було закладене прагнення творити добро й дарувати любов.

Однак під час гріхопадіння егоїзм витіснив з людського серця любов. У біблійному розумінні серце – це розум і сукупність емоцій. Коли людина виявила непослух, закон егоїзму витіснив закон любові. Егоїзм - це джерело всіякого гріха. На жаль, він передається нам у спадок. У Святому Письмі сказано, що нащадки Адама народжувалися з абсолютно іншою природою (Бут. 5:3), тому зараз єство людини пронизане не любов'ю, а егоїзмом. «Утім, у світі так багато людей, які роблять добрі діла», – заперечите ви... Так, їх багато, але які їхні мотиви? Бог дивиться передусім не на вчинки людини, а на її спонукання.

Дехто вважає, що в кожній людині є іскра добра, не погашена злом, і за допомогою медитації або інших духовних практик людина може знову розпалити в собі полум'я добра та любові. Також існує думка, що люди злі, бо їх оточує зло. І якщо створити їм сприятливі умови для життя, дати гідну зарплату, то зла буде менше. Однак реалії нашого життя свідчать про інше. Читаючи Святе Письмо, ми бачимо: злі ми не тому, що нас оточує зло, а тому, що зло – усередині нас, у нашому серці. Коли багатий юнак звернувся до Ісуса Христа зі словами: **«Учителю добрий...»**, пам'ятаєте, що відповів на це Ісус? **«Ніхто не є добрим, тільки Сам Бог»** (див. Луки 18:18-23).

Христос відкрив нам правду про людську природу. Ніхто не добрий, окрім Бога. Ось чому без Нього ми не можемо зробити нічого доброго, тому що за своєю природою ми злі. Апостол Павло в сьомому розділі Послання до римлян пише: **«Тож не роблю те добре, яке хочу, але те недобре, яке не хочу, – те роблю»** (Римл. 7:19). Така гірка правда про нас із вами. Та нам потрібна ця правда, щоб ми розуміли: без Бога ми справді не можемо робити ніякого добра.

Доки не почав читати Біблію, я вважав себе доброю людиною. Мені подобалося допомагати людям. Однак, читаючи Святе Письмо, я почав замислюватися над своїми вчинками й зрозумів, що, роблячи добрі діла, очікую

людського схвалення. Я отримував задоволення, допомагаючи людям, але ще приємніше мені було, коли мене хвалили. Егоїзм багатогранний. Одні, бажаючи збагатитися, розвивають у собі жадібність і називають це ощадливістю. Інші жадають слави та похвали. Апостол Павло говорить: **«І коли я роздам усе своє майно... але любові не маю, то жодної користі не матиму!»** (1 Кор. 13:3). Завдяки Слову Божому я побачив, що саме марнославство керує мною в моєму бажанні творити добро. Такі діла не будуть добрими в очах Божих.

Коли Ісус Христос звершував добрі діла, люди дякували Богові. Христос не очікував схвалення та похвали, Він прагнув прославити й возвеличити Ім'я Свого Отця. Він закликав нас чинити так само, щоб через наші вчинки прославився Бог, а не наше «я».

Як цього досягти? Ви, напевно, чули про таке поняття, як людський чинник. Як колишній льотчик, хочу вам сказати, що 99 % усіх авіакатастроф трапляється не через технічну несправність літака. Створено чимало надійних приладів і систем, і якщо відмовить одна з них, то спрацює інша. Літаки оснащені кількома двигунами: якщо вийшов з ладу один, машина долетить на інших справних. Технічна несправність повітряного судна – причина лише 1 % катастроф. Решта 99 % стається через помилки, обумовлені людським чинником. Що ж це таке? Цей термін описує можливість ухвалення людиною помилкових рішень у конкретній ситуації. Можна сказати, людський чинник – це наш егоїзм, непослух, гріховність.

На жаль, часто ми боремося з бур'янами гріха, не вириваючи їх з коренем. Ми не усвідомлюємо власної гріховності та вважаємо причиною своїх помилок горезвісний людський чинник. Однак якщо ми бажаємо нового, чистого серця, нам потрібно народитися згори. Нам потрібна перетворювальна сила, якою є Ісус Христос. Тільки Його благодать може змінити наше серце, наші здібності й привернути нас до Бога та Його святості. Що таке народження згори? Це нове життя, яке дає нам Господь. Відроджуючи, Він наділяє нас новим серцем, завдяки чому в нас з'являються нові, чисті спонукання й бажання. Ми стаємо здатними звершувати правильні вчинки, маючи правильні мотиви. Інакше кажучи, роблячи добро, ми керуватимемося любов'ю, а не власними інтересами.

Розв'язати проблему гріха може тільки Ісус Христос. Він готовий наділити нас силою благодаті для боротьби з нашим гріховним «я». Для того щоб знайти цю силу, нам необхідно будувати правильні стосунки з Богом. Як це зробити, ми розповімо в наступних номерах газети, у рубриці «Кроки до Христа».

Андрій Бабенцов

ЗРУШИТИ ГОРУ -

Що ви відчуваєте, коли перед вами нова, незнайома, незвична справа? Спочатку вона здається вам нездійсненною. Відмовитися від неї неможливо, а відповідальність, покладена на вас, дуже велика. Та навіть у новій для себе сфері можна досягти успіху. Тож із чого почати?

«Дайте мені точку опори, і я переверну весь світ», – сказав одного разу Архімед. Щоб подужати нове починання, потрібно спертися на щось міцне, що додасть вам впевненості. Нехай цією опорою стане мудра думка: «Та вірний Бог не допустить, щоб ви випробовувалися понад міру...» (див. 1 Кор. 10:13). Якщо виконати завдання справді більше нікому, окрім вас, не кваптеся говорити: «Я не зможу!» Краще запитайте себе: «А що я можу?» Поставити правильне запитання – означає спрямувати сили на пошук рішення. А хто шукає, той обов'язково знайде! (Див. Матв. 7:7, 8).

Ви ніколи не стикалися з таким завданням? Є кілька способів зробити його здійсненням. Виберіть той, який підходить саме вам, – і вперед!

Знання та вміння можна здобути й упоратися навіть з найскладнішим завданням, якщо заздалегідь вирішити не здаватися. Пам'ятаєте історію Робінзона Крузо? У цього героя був реальний прототип – Олександр Скельрик, який близько чотирьох років прожив на безлюдному острові. Він тисячу разів міг здатися. Труднощів не злічити: самотність, нестача навичок для виживання в диких умовах (одного разу, намагаючись спіймати козу, він зірвався разом з нею в прірву й три доби пролежав там непритомний), сила-силенна щурів, які

прийшли з ним із корабля, жодних гарантій, що його врятують і повернуть у світ людей... Утім, цей чоловік зумів правильно налаштувати свою свідомість. Він вирішив, що житиме. Він боровся із труднощами – і переміг. Часто перемога – це не вдача, а вибір.

ПРИНЦИП СОЛОМОНА: «УСЕ МИНЕ»

Існує припущення, що саме такий напис красувався на персні наймудрішого ізраїльського царя. Якщо ж обставини були занадто складними, Соломон повертав свій перстень іншим боком, де було написано: «І це мине!» З якими перешкодами та труднощами ви б не зіткнулися, кажіть собі: «Це не назавжди». Наші земні проблеми не вічні. Одного дня все опиниться позаду, і ми забудемо їх, мов страшний сон. Пам'ятаючи про це, простіше зрушити гору, що стоїть перед вами.

Думка про Другий прихід Христа та вічне життя з Ним допомогла першим християнам пережити часи гоніння і не зрадити Господа. Думка про те, що настануть мирні часи, допомогла людям вистояти у Другій світовій війні й здобути перемогу. Тож неже ми, озброївшись тією ж думкою, не зможемо подолати перешкоди на своєму шляху? З Господом – зможемо!

ЗНОСЬТЕ СТІНИ

У вас немає навичок для виконання нового завдання? Однак є інші, якими ви прекрасно володієте. Знання з однієї галузі можуть стати вам у пригоді в іншій. Робіть те, що вам незнайомо, використовуючи вже притаманні вам навички. Одна з характеристик нестандартного мислення – це вміння використовувати вже набуті знання, щоб розв'язувати нові життєві завдання. Пояснити невідоме відомим – такий метод використовував Ісус Христос, щоб розкрити людям принципи Царства Божого. Говорячи про духовне зростання, Він наводив приклади із сільського господарства. Коли йшлося про покаяння та прощення, Він розповідав притчу про батька та його блудного сина. Нам також слід зламати уявні межі між тим, що ми вже знаємо та вміємо, і тим, що є для нас новим.

Ви добре готуєте? Приготуйте свій виступ перед аудиторією, як смачну страву, «приправивши» цікавими прикладами, цитатами, влучним гумором – і слухачі насолодяться вашою промовою як довгоочікуваними ласощами. Вам немає рівних у ремонті техніки? Перенесіть свої знання в галузь налагодження зіпсованих взаємин. Ви талановитий музикант? Тоді вам неважко буде вивчити іноземну мову, адже там теж потрібна відмінна слухова пам'ять, а вона у вас є. Дотримуйтеся цього принципу – і незнайома справа стане знайомою.

МИСЛІТЬ ШИРШЕ

Кадри, як відомо, вирішують багато що. Якщо залучити тямущих людей до виконання поставленого перед вами завдання, то ви впораєтесь. Наприклад, можна запитати поради в тих, хто має досвід у цій справі, або відшукати потрібну інформацію в книгах, Інтернеті. А можна зацікавити умільців і зібрати команду, разом з якою ви виконаєте завдання швидше. Хто сказав, що ви повинні все зробити самотужки?

Якщо у вас на часі капітальний ремонт приміщення, запитайте знайомих: можливо, хтось уже робив це і знає, як вкластися в бюджет. Не знаєте, як упоратися з дисертацією? Познайомтеся з тими, хто так чи інакше дотичний до вашої теми, і під час спілкування побачите, із чого почати і як продовжити. Не знаєте, як вплинути на свою «важку» дитину? Широко поговоріть з іншими батьками, членами сім'ї, класним керівником у школі, кимось із приятелів сина або доньки. Нехай вони стануть вашими союзниками у вихованні шляхетної людини! Разом розв'язувати життєві завдання простіше й веселіше. Тому будьте готові й самі, коли потрібно, прийти на допомогу іншим людям.

ХАЙ ЖИВЕ ІНДИВІДУАЛЬНІСТЬ!

Учні Христа не були знавцями тонкощів старозавітного закону. Але те, що вони були «люди не книжні та прості», не завадило їм повернути до покаяння тисячі людей. Навпаки, той факт, що вони як люди «без статусу» трималися так упевнено й безстрашно, проповідуючи про Христа, слугувало доказом того, що вони говорять істину. Коли Бог діє через людину, вона здатна на те, що здається неможливим! Те, що ми вважаємо перешкодою, може стати нашою перевагою. Потрібно використовувати свої індивідуальні особливості й здібності, а не намагатися сліпо наслідувати інших.

Вас бентежить те, що ви вже в літах, а потрібно працювати з молоддю? Вік може стати вашою перевагою, адже в юнаків та дівчат не завжди є мудрі друзі серед зрілих людей. Станьте таким другом – і у вас усе вийде. Хтозна, може, саме така людина, як ви, потрібна для того, щоб виконати ваше нове завдання.

Будь-яка нова справа – це спосіб зміцнити нашу віру – віру в Бога й у ті здібності, які Він нам дав. У Новому Завіті сказано: «А Бог спроможний збагатити вас усякою благодаттю, щоб ви завжди в усьому мали повний достаток і збагачувалися всяким добрим ділом» (2 Кор. 9:8). Ви ніколи не дізнаєтеся, на що здатні, якщо не спробуйте. Ви не пізнаєте, на що здатний Господь, якщо не спробуйте з Його допомогою виконати якусь важку справу. Випробуйте себе, випробуйте Бога. І ви побачите: з Христом мета стає досяжною!

Цените тех

Цените тех, с кем маска – ни к чему, Кому открыться можно нараспашку... Кто говорит: «Всегда тебя приму...» И принимает сердцем, "не в натяжку"...

Цените тех, чьи руки теплотой Согреют вас, когда на сердце вьюга... Кто дорог вам душевной красотой, Кто смотрит на проблемы без испуга...

Цените тех, кто вас не проклинал, Когда в беде другие осуждали... Кто тихо руку помощи подал, Пока другие громко обещали...

Мы все бываем в чем-то не правы... У всех была и радость, и тревога... Пусть ценят вас, как цените и вы Людей, что в вашу жизнь пришли от Бога...

Ирина Самарина-Лабиринт

Как легко говорить

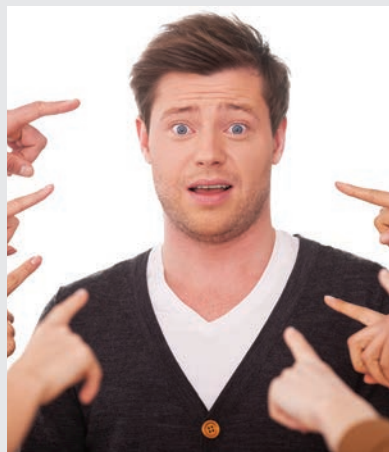
Как легко, не пройдя, говорить И кого-то в пути осудить. Стрелой слова, пронзая, спешишь... Превозносишься этим – грешишь.

Разберется во всем Бог святой, Не поставил тебя Он судьей. В чем другого сумел обвинить, Самому эту чашу испить

Всю до дна Он позволит, любя, Доведа до познания тебя, Чтоб бревно, а не щепку извлечь, Проведет через эту же печь,

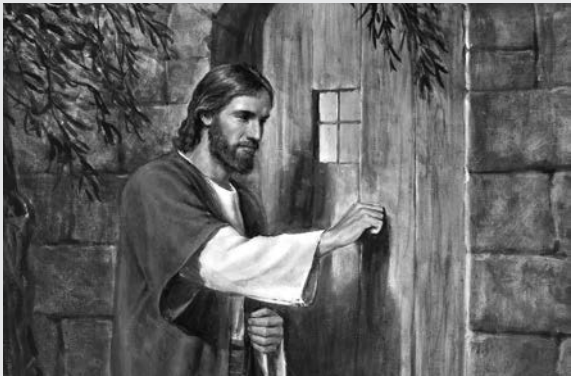
Дабы чистым, как золото, стал, – Бог приводит в сравнение металл, – Чтобы ржи не коснулись уста, В рассуждениях была чистота.

Елена Парипа

Наш язык

Вера Кушнир

Наш язык отражает настроенья былого, Констатирует факты остро, метко, умно! Есть у каждого сердца любимое слово, И его вдохновляет это слово одно.

Заключенный в темницу повторяет: «Свобода», И заблудший в пустыне хрипло молит: «Вода»... «Красота», – неустанно шепчут губы уroda, И голодный в бессилье повторяет: «Еда».

Одинокий, забытый ценит слово «товарищ», Зла вкушивший немало любит слово «добро», «Мир», – твердит утомленный от военных пожарищ, И любимое слово бедняка – «серебро».

Сирота на могильном холме неосевшем, В землю пальцы врывая, «Мама! Мама!» – кричит. И прощенья у друга испросит не успевший Этим словом «прощенье» больше всех дорожит.

Замерзающий в поле под метелицей снежной В полусне умиранья шепчет слово: «Тепло», И слепой от рожденья в своем мраке кромешном И во сне не забудет слова «свет» и «светло».

Нелюбимый, забытый о «любви» помышляет, Суетой утомленный любит слово «покой». «Жизнь!» – бессильно вопит тот, кто сам умирает, «Радость», – тихо вздыхает изведенный тоской.

Но для всех нелюбимых и всех одиноких, Заточенных, уставших от зла и тоски, Все слова дорогие слились, как притоки, В одном Слове, как в водах могучей реки.

В нем свобода и радость, в нем победа и счастье, В нем голодному пища и ослепшему свет. В нем для жаждущих влага и тепло средь ненастья, В нем покой для усталых, в нем приют и совет.

Это Слово живое было с Богом в начале, Воплотившись, ходило по грешной Земле, А потом за весь мир на кресте умирало. Бог Его уподобил благодатной Скале.

Это Слово все горе земли испытало, Проглотило всю соль человеческих слез. Это Слово – конец, это Слово – начало, Это Слово – СПАСИТЕЛЬ, это Слово – ХРИСТОС!

Любовь Сурмиевич

Мы – слабые, смертные люди
И можем легко согрешать,
Какими в дальнейшем мы будем,
Зависит от нас, нам решать.

Грехи нашу совесть тревожат,
И если раскаемся в них,
То Бог нам, конечно, поможет
И нас не оставит одних.

Христос человеком родился,
Оставил и небо, и власть,
Но помнил Отца и молился,
Чтоб в битве со злом не упасть.

И, волю Отца исполняя,
Решился за нас умереть,
Чтоб жили мы, смерти не зная,
Связь с Богом могли чтоб иметь.

Любовью "агапэ" пленяя,
Пусть Бог в мое сердце войдет,
В Свой образ меня изменяя,
Пусть там постоянно живет.

Чтоб с Ним ежедневно общаться
И в Слове Его пребывать,
Его наставлений держаться
И созданный мир познавать.

СКУПАТИСЯ В ОКРОПІ

Ми схожі на пакетик із чаєм: від нас мало користі, доки ми не зануримося в окріп.

Джон Мейсон

Ви коли-небудь зазнавали поразки? Ви припускалися помилок? Якщо так, то ваші невдачі – доказ того, що попереду вас чекає дещо велике. Невдачі та помилки можуть бути мостом, а не барикадою на шляху до успіху.

У Біблії сказано: **«Від Господа кроки людини побожної ставляться міцно, і Він любить дорогу її; коли ж упаде, то не буде покинена; бо руку її підпирає Господь»** (Псал. 37:23, 24). Невдача здається реальністю, але це лише питання сприйняття. Значення має не глибина, на яку ви впали, а висота, на яку ви піднялися після падіння.

Теодор Рузвельт, американський політик і 26-й президент США, сказав: «Незрівнянно краще зважуватися на великі вчинки, здобувати блискучі перемоги, іноді зазнаючи поразки, ніж стати в один ряд з тими нещасними, які не радіють і не страждають, бо живуть у сірих сутінках, не знаючи ні перемог, ні поразок». Один з найризикованіших кроків, який ви можете зробити в житті, – це вжити занадто багато запобіжних заходів, ніколи не

азнати поразки й не припуститися жодної помилки. Однак прожити так – найбільша помилка!

Кожен з тих, хто досягнув значного успіху, хоча б одного разу стояв на краю прірви. Значно краще спробувати зробити щось і зазнати невдачі, ніж нічого не робити й досягти успіху в цьому. Якщо ви не припускаєтеся великих помилок, то, можливо, ви недостатньо відважні.

Успіх полягає в тому, щоб зуміти піднятися лише на один раз більше, ніж упасти. «Ви тонете не тому, що падаєте у воду, а тому, що залишаєтеся в ній», – сказав Едвін Луїс Коул. Тому піднімайтеся й рухайтеся уперед. Мудрий Соломон казав: **«Хто ховає провини свої, тому не ведеться, а хто признається та кидає їх, той буде помилуваний»** (Прип. 28:13).

Вашу мрію вбиває не невдача, а байдужість та апатія. Найкращий спосіб оговтатися від невдачі – зробити висновки, узяти для себе урок і не згадувати хворобливих подробиць пережитого. Невдача може стати каменем на шії, а може подарувати вам крила. Єдина можливість подолати її – це продовжити розпочате. Переважна більшість історій успіху побудована на фундаменті минулих невдач.

В одному перекладному вірші сказано: «Успіх – зворотний бік невдачі, сріблясте сяйво – за хмарами сумніву. І ти ніколи не знаєш, наскільки близький до мети. Вона може бути поруч, хоч здається такою далекою. Будь завзятий у бою зараз, коли тебе вдарили особливо боляче й коли здається, що все пішло шкереберть, – саме цієї миті не можна опускати рук...» (Автор невідомий).

ВИ ЗАНАЛИ НЕВДАЧІ? ЧАСТО ЇЇ ЗВОРІТНИЙ БІК – ЦЕ УСПІХ.

Джон Мейсон

ЧИ РОЗСУДЛИВІ МИ?

Ви бачили коли-небудь людину горду й водночас розсудливу? Гордий думає, що знає все. Він не приймає порад. У його житті головне місце не належить Богові. Як може Господь спрямовувати таку людину? І як така людина може бути щасливою, якщо щастя полягає в тому, щоб прямувати шляхами Божими?

Апостол Петро каже: **«Також і ви, молодші, коріться старшим; та й усі виявляйте покору один до одного, адже Бог гордим противиться, а покірним дає благодать. Тож покоріться під міцну Божу руку, щоб Він вас підняв свого часу»** (1 Петра 5:5, 6).

Як Бог підносить людину? Указуючи шлях, звертаючись до її серця, показуючи, у чому істинна шляхетність. Господь вчить визнавати свої помилки, просити пробачення, бути жалісливим, подавати руку допомоги,

давати ще один шанс тому, хто помилився.

«Гордість, що обідає марнославством, на вечерю отримує презирство», – сказав Бенджамін Франклін. Гордість рано чи пізно призводить до сорому чи поразки. Невдала кар'єра, зруйнована дружба – усе це результат того, що людина не дозволяє Богові спрямовувати себе.

Каталонський поет XIX ст. Маріан Агіло писав: «Якби гордій знав, який у нього безглуздий вигляд, то хоча б з гордості навчився скромності». Проте горда людина не здатна до самокритики.

Лагідність і смирення необхідні для того, щоб ходити дорогами Бога. Людям потрібне керівництво Господа, аби бути гідними чоловіками, дружинами, батьками, співробітниками та друзями. Без цих якостей щастя неможливе.

Псалом 25 свідчить, що людина стає розумною, коли дозволяє Богові вести себе. Ісус, живучи серед людей, сказав: **«Візьміть Моє яро на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам»** (Матв. 11:29).

Можливо, нам бракує розсудливості в стосунках і справах? Чи завдавали ми комусь болю? Чи засмучували когонебудь? Нам потрібно навчатися в Христа щодня – і тоді ми побачимо, що Він **«провадить покірних у правді, і лагідних навчає дороги Своєї»** (Псал. 25:9).

СЬОМА ЗАПОВІДЬ

Володимир Алексєєнко

СЬОМА ЗАПОВІДЬ:
«Не чини перелюбу»
(Вих. 20:14)

СПАСАЙТЕ СЕМЬЮ!

Было двое влюбленных,
Было двое любимых.
Почему же любовь их
На скамье подсудимых?!

Мне так хочется взять ее
За руки бережно,
Воскресить ее взгляды,
От нежности влажные,

Повести ее в парк
С листвою безбрежною
Или в доме согреть
Теплотою домашнею.

Но любовь, вся сутулась,
Вздыхает взволнованно,
Видно, что-то внутри ее
Очень поломано.

Ну, а судьи, вникая,
Во всем разбираются
И любовь эту склеить
Насильно стараются.

Но вдруг женщина встала
И сказала устало:
«Зря вы трудитесь,
Допросы устраиваете...
Он меня разлюбил...
Разлюбил... Понимаете?!»

Сім'ю справді потрібно рятувати! Моногамний шлюб – один чоловік і одна жінка, з'єднані узами подружньої любові, – незмінний первинний Божий задум. Незмінний, тому що Творець шлюбного союзу Сам незмінний (Мал. 3:6; Якова 1:17): Він не змінює того, що вийшло з Його уст (Псал. 89:35).

Багато наших сучасників вважає, що сім'я виникла внаслідок розвитку людських взаємин, а тому можна досягти такого рівня розвитку, за якого ми цілком зможемо обходитися без сім'ї. Людство вже не раз переживало процес деградації сімейних стосунків. У Посланні до римлян 1:18-32 апостол Павло пише про розбещеність норівів язичницького суспільства.

Неминучою відплатою за ниці пороки (гомосексуалізм та інші збочення), які процвітали серед ідолопоклонників, що населяли Римську імперію, стало фізичне, розумове та моральне виродження останніх. Христос порівнює час перед Своїм Другим приходом із днями Ноя.

Жителі допотопного світу дійшли до повного розтління, і Бог був змушений зупинити їх водами потопу (Бут. 6:5, 12).

Ми живемо в період, названий у Біблії **«останніми днями»**, **«тяжкими часами»** (2 Тим. 3:1), **«днями лукавими»** (Ефес. 5:16), коли відбувається крах моральних засад сім'ї та суспільства. За статистикою, у світі розпадається понад половина укладених шлюбів. Розлучаються не лише молоді пари, а й ті, чий сімейний стаж сягає кількох десятиліть.

Одна з причин розриву сімейних уз – це насильство в сім'ї, від якого найчастіше страждають жінки. Воно проявляється в різних формах – від словесних образ і приниження до побиттів. Проблема сімейного насильства потерпілі розв'язують по-різному. Одні не витримують, звертаються до поліції; інші – просять допомоги та захисту в родичів, щоб ті вгамували кривдника; хтось, не бажаючи виносити на люди сімейні негаразди, терпляче все зносить сам, намагаючись зберегти сім'ю з надією, що в кривдника все-таки прокинеться сумління; а хтось подає заяву на розлучення.

Сімейні негаразди виникають також унаслідок вживання одним з подружжя алкоголю чи наркотиків. Причиною серйозних, найчастіше нездоланих конфліктів у родині нерідко буває й подружня невірність. Диявол досягнув високих результатів у своїй роботі зі знищення людства. У багатьох західних країнах ухвалені закони, які дозволяють одностатеві шлюби, що вкрай суперечить задуму Бога – Творця сім'ї.

Що таке шлюб? Це тісні й міцні узи, про які Ісус Христос говорить так: **«Чи не читали ви, що Творець на початку сотворив їх чоловіком і жінкою? І сказав: Тому залишить чоловік батька й матір і пристане до своєї жінки, і обоє будуть одним тілом. То вже буде не два, а одне тіло. Отже, що Бог спарував, людина хай не роз'єднує!»** (Матв. 19:4-6).

У Божому плані розлучення не передбачене й неприпустиме. Згідно зі Святим Письмом, це невірність, зрада, порушення клятви (Мал. 2:13-16). Щоб краще зрозуміти, що таке розлучення, або ж розірвання шлюбу, склейте два аркуші паперу й після того, як клей повністю висохне, спробуйте роз'єднати їх. Зробити це так, щоб аркуші залишилися такими ж, якими були до склеювання, не вдасться.

Здебільшого розлучення розв'язує лише мізерну частину проблем. Багато хто вважає його зціленням від недугів шлюбу, однак це зцілення часто виявляється гіршим за саму хворобу. У багатьох випадках, розірвавши шлюбні взаємини, обоє – і чоловік, і дружина – опиняються в гіршому становищі. Вони сподіваються, що в другому шлюбі будуть щасливіші, ніж у першому, однак соціологічні дослідження показують, що повторні шлюби розпадаються частіше, ніж перші. Від розлучення страждають усі: саме подружжя,

їхні близькі, але найбільше – діти. Розлучення згубно впливає на психологічне та фізичне здоров'я розлученої пари й часто стає причиною депресії та самогубств. Діти, покинуті одним з батьків, переважно нещасливі й у власному шлюбі.

У сучасному суспільстві розлучення вважається звичним явищем. Однак усі, хто у своєму житті керується принципами Святого Письма, укладаючи шлюб, пам'ятають про те, що Бог не схвалює розлучення. Вони докладають усіх зусиль, аби зберегти сім'ю, усвідомлюючи свою відповідальність перед Богом та людьми й ухвалюючи виважені рішення.

Під час вінчання (або реєстрації шлюбу в РАЦСі) наречений і наречена клянуться одне одному в подружній вірності. Вони дають Богові обітницю, що любитимуть одне одного, незважаючи на всі випробування, які випадуть на їхню долю. Однак згодом багато хто звільняє себе від цієї клятви, часто без вагомої причини: «не зійшлися характерами», «згасли почуття» тощо. Однак це суперечить Божій волі, окреслений у Біблії. Творець сім'ї назвав двох одним тілом, благословив їхній добровільний вибір і поєднав назавжди, до останнього подиху.

У період сімейних негараздів Бог наказує змінювати не чоловіка чи дружину, а взаємини, закликаючи, щоб **«поводилися гідно звання, до якого були покликані, з усякою покірністю і лагідністю, з довготерпінням, в любові підтримуючи одне одного, намагаючись зберегти єдність Духа в союзі миру»** (Ефес. 4:1-3). Любов, яка єднає сім'ю, – це не просто почуття. Це принцип християнського життя, у центрі якого – Христос і Його істина (Івана 17:17, 26). У Біблії вказані лише три причини, які дають право на звільнення від клятви подружньої вірності.

Перша причина – смерть одного з подружжя (Римл. 7:1-3). Смерть – це не розлучення. Людина, яка втратила чоловіка або дружину, звільняється від клятви, даної під час укладання шлюбу, і має право знову створити сім'ю.

Друга причина – невірність одного з подружжя, тобто порушення сьомої заповіді «Не чини перелюбу». У Нагірній проповіді Ісус Христос недвозначно заявив, що не може бути жодної іншої підстави для розірвання шлюбу, окрім невірності шлюбної обітниці (Матв. 5:32).

Третя причина: невірюча людина не бажає жити з віруючою (1 Кор. 7:10-16). Досить часто в сім'ях виникають серйозні розбіжності через різницю в релігійних поглядах. Якщо хтось із членів сім'ї – дружина, чоловік або дитина – приймає вчення Ісуса Христа й починає виконувати заповіді Божого Закону, ті, хто не поділяє цих поглядів, часто стають його противниками (див. Матв. 10:34-36). Проте Ісус Христос прийшов не для того, щоб розділяти сім'ї. Він несе звістку миру в кожному домі (Ісаї 48:18; Івана 14:27).

Небажання людей прийняти вчення Христа, змінити гріховний спосіб життя, погляди та звички – ось що розділяє родини. На жаль, такі розбіжності можуть призвести до того, що одна зі сторін забажає розірвати взаємини. Яке рішення має ухвалити подружжя в такій ситуації? У Біблії є відповідь і на це запитання (див. 1 Кор. 7:12-16). Як чоловік-християнин не має права розлучатися зі своєю невірною дружиною тільки через відмінності в релігійних переконаннях, так і дружина-християнка не може розлучитися з невірним чоловіком лише із цієї причини. Розлучення допустиме лише в тому разі, якщо невірною стороною не бажає жити з віруючою.

Хоч у Святому Письмі й допускається розлучення з причини перелюбу, Господь радить подружжю докласти всіх зусиль, щоб зберегти шлюб. Він закликає невинну сторону пробачити, а винну – виправити свою поведінку. Та якщо примирення неможливе, невинна сторона, згідно з біблійним ученням, має право отримати розлучення й укласти повторний шлюб.

Основні принципи доброти сім'ї та суспільства, за визначенням Біблії, – **«Бога бійся, і чини Його заповіді, бо належить це кожній людині!»**, а також усвідомлення відповідальності за свої вчинки перед Всевишнім (Екл. 12:13, 14).

Дехто сказав: «Ще ніхто не любив свою дружину так, як тоді, коли вона була нареченою!» Любов у шлюбі проходить серйозні випробування. Найчастіше вона згасає під тягарем побуту й під тиском обставин. Багато сімей пливають життєвим океаном, мов красиві, але холодні айсберги! Як повернути в родину втрачене тепло щирої любові? Чи можна знову закохатися у свою дружину чи свого чоловіка? Так, це можливо.

Подумки поверніться у свою молодість, разом перегляньте старі альбоми з фотографіями й згадайте, як і коли ви познайомилися. Згадайте, як ви, збираючись на побачення, чепурилися перед дзеркалом, щоб сподобатися своєму коханому (коханій). Згадайте, як добирали слова, як клялися одне одному у вірності, обіцяючи любити до останнього подиху! Згадайте про спільні інтереси, про те, як щиро вибачали одне одному, як знаходили будь-яку можливість побути поруч, цінували кожен хвилину, проведену разом.

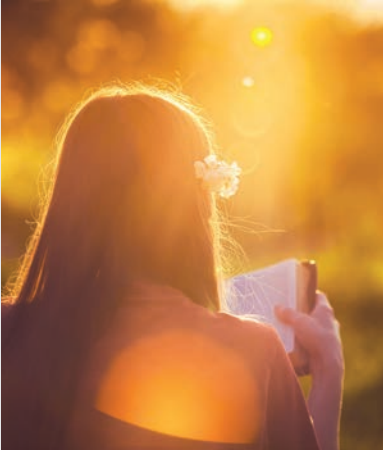
Запорокуйте сімейного щастя є спілкування. Логічно було би припустити, що чоловік і жінка, які полюбили одне одного й з'єдналися в шлюб, після одруження приділятимуть одне одному стільки ж уваги й часу, як це було до весілля. О, якби це було так, щасливих сімей було б значно більше. Та сімейне щастя – це не річ, яку можна знайти або купити за гроші: воно не продається. Його будують самі члени подружжя спільними зусиллями. Такий задум Творця.

У Святому Письмі записана ще одна важлива умова доброти сім'ї та суспільства: **«Всі вони були однодушно разом»** (Дії 2:1). Соціологи стверджують, що зміцнення взаємини прямо пропорційне до кількості часу, проведеного разом. Що більше у вас спільного часу, то кращі й міцніші ваші стосунки. Проводьте цей час із користю: разом молитесь, читайте Святе Письмо, виконуйте будь-яку корисну справу, подорожуйте – усе це принесе вам утіху й сімейне щастя (Ісаї 58:13, 14).

Які б труднощі й розчарування вас не спіткали, ніколи не дозволяйте собі думати, що ваш шлюб – помилка. Підтримуйте колишню ввічливість, усіма можливими способами підбадьоруйте одне одного в життєвих невдачах. Намагайтеся зміцнювати взаємне щастя, взаємну любов, прощаючи одне одному, - і ваш шлюб замість бути кінцем любові стане її початком.

Гідний

Ваше ставлення до Бога та спосіб поклоніння Йому будуть пропорційні вашому усвідомленню Його величч. Псалмист протиставляє велич Господа нікчемності вигаданих людиною богів.

Якщо ви створюєте собі власного бога, то в момент поклоніння йому будете зосереджуватися на власних почуттях та потребах. Називаючи створене власними руками та уявою богом, ви підсвідомо відчуватимете себе вищими за нього. Такий бог буде завжди до ваших послуг, але в центрі поклоніння стоятимете ви, а не він.

Вражає кількість віршів у Псалтирі, які підносять Бога і підкреслюють Його велич. Заклик псалмиста лунає й у наші дні, коли для багатьох Бог є просто вигаданою ідеєю.

Мене приголомшило телевізійне інтерв'ю з видатним професором університету, який народився й виріс у віруючій родині. «Бог – дуже позитивна ідея, – сказав він. – Якби сьогодні мені довелося виховувати дітей, я б навчав їх довіряти Богові. Не такому Богові, про Якого говорять християни, а Богові як позитивній ідеї, котра несе багато добра».

Знаєте, чому люди доходять такого висновку? Через прагнення до вседозволеності, яку вважають свободою. «Я не хочу, щоб Бог контролював мене. Я вже переріс етап віри», – так говорять люди, бажаючи уникнути всього, що не узгоджується з їхніми гріховними інстинктами.

Шлях до щастя прокладений Богом, Котрий гідний прославлення й вищий понад усіх богів. Перед Ним ми благоговіємо, Його шануємо, визнаючи, що ми – не загублені в космосі незалежні частки. Ми знаємо своє походження та славну мету, до якої прямуємо. Наш початок і наша мета – у вічному Господі, Котрий з любов'ю створив нас.

Які б відповідальні завдання не стояли перед вами сьогодні, якими б слабкими ви себе не відчували перед нинішніми викликами, не сумуйте й не бійтеся. Не відступайте, «великий-бо Ти, та чуда вчиняєш, Ти – Бог єдиний!» (Псал. 86:10).

Істинній вірі притаманні оптимізм, непохитність принципів і незмінність мети, котрих не можуть послабити ні час, ні випробування.

Еллен Уайт

ІВАНА КУПАЛА

Саме в липні чимало жителів України, Росії, Білорусі, Польщі, Литви, Латвії, Естонії та багатьох інших країн Європи відзначають народне свято – Івана Купала. Що воно собою являє і чи можуть християни брати участь у його святкуванні? Для цього нам необхідно здійснити екскурс в історію.

ПОХОДЖЕННЯ СВЯТА

Це свято язичницького походження. У язичників були свої уявлення про «богів»: більшість із них були войовничими, аморальними, заздрисними, постійно боролися за владу, плетучи різні інтриги. Відповідно людям було потрібно постійно задовольняти, заклипати й заговорювати цих жорстоких божків. Одним з таких язичницьких святкувань було свято Купала. Саме слово «Купала» в старослов'янській мові позначає дещо гаряче, охоплене полум'ям. Це слово слугувало епітетом до імені бога Сонця, дружиною котрого була сонцесейна Заряда. Прославляли цього дня наші предки і Дажбога, і матінку-землю. Це було свято єднання води та вогню, людини та природи.

«ОХРИСТІЯНИЗАЦІЯ» СВЯТА

Через злиття християнських та язичницьких традицій і утворилося збірне свято Івана Купала. У православній Русі внаслідок цих змішань його стали пов'язувати зі святкуванням народження Івана Предтечі - 24 червня за старим стилем, або 7 липня за новим. Через співзвучність слів «купала» й «купати» (занурювати у воду, тобто хрестити) народ приєднав «купала» до імені святого

й позначив у своєму народному календарі цей день як свято Івана Купала.

ЯЗИЧНИЦЬКІ ОБРЯДИ КУПАЛЬСЬКОЇ НОЧІ

У купальських вогнищах матері спалювали зняті з хворих дітей сорочки, щоб разом з одягом згоріли й самі хвороби. А дим від багаття начебто відганяв темні сили від сіл і полів. Щоб захистити й очистити себе від нечистої сили, люди стрибали через багаття.

У ніч напередодні Івана Купала дівчата опускали на хвилі вінки з березових віт із запаленими свічками. Згідно з повір'ям, у котрої з дівчат вінок пропливе найдалі, та буде найщасливішою, а в котрої найдовше горітиме свічка, та проживе найдовше.

ОКУЛЬТИЗМ СВЯТА

Саме в ніч на Івана Купала за допомогою різноманітних ворожінь люди прагнули дізнатися свою долю, дівчата – імена своїх суджених. Вважалося, що цієї ночі одне з одним розмовляють дерева, тварини й навіть трави, наповнюючись чудодійною силою. Наприклад, спіраючись на народні перекази, М. В. Гоголь в оповіданні «Вечір проти Івана Купала» пише про нібито чудодійне цвітіння папороті, яку так хотів відшукати персонаж Петро.

АМОРАЛЬНІ РИТУАЛИ СВЯТА

Купальська ніч є часом, коли дівчата шукали нареченого, стрибали разом зі своїми обранцями через вогнище. Зрештою святкування завершувалося жертвоприношеннями та відвертим блудом.

ЖИТТЯ ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

Якщо ми справді бажаємо згадати Івана Хрестителя, то це варто робити не вищезгаданими способами, а аналізуючи його життя та служіння. Ось сім простих фактів про життя Івана Хрестителя:

1. Дивовижне народження. Місію пророка Івана, Предтечі Ісуса, згодом названого Хрестителем, передбачив ще пророк Ісаїя ще за 700 років до самої події: **«Голос кличе: На пустині вготуйте дорогу Господню, в степу вирівняйте битий шлях Богу нашому!»** (Ісаї 40:3). Його народження було дивом. Воно чимось нагадувало народження Ісаака – на схилі літ батьків (Луки 1:5-25; пор. з Бут. 21:1-3). Цей факт засвідчив, що для Бога немає нічого неможливого, Він і сьогодні спроможний творити чудеса.

2. Уроки життя в пустелі, де тривалий час Іван вчився довіряти Богові. Цікаво описаний цей факт у книзі

«Христос – надія світу»: «Як посланець Неба, він був готовий безстрашно йти до людей, тому що доручив себе волі Всевишнього. Тепер він міг сміливо з'являтися перед монархами Землі, оскільки низько схилявся перед Царем царів» (Е. Уайт. Христос – надія світу. С. 79).

3. Викривальна звістка для народу. Зовні Іван нагадував давнього пророка Іллію (Матв. 3:4), та найголовніше – він прийшов у дусі та силі Іллі, щоб **«навернути серця батьків до дітей, а непокірних – до мудрості праведних, щоб приготувати Господеві підготовлений народ»** (Луки 1:17). Зі своєю вісткою Іван звертався до сердець батьків та дітей. Відродження нації починається з духовного відродження сімей, їхнього навернення до Господа та Божого Слова.

4. Хрещення народу. Іван був названий Хрестителем, тому що не язичникам, а саме Божому народові пропонував відновити зв'язок з Богом через водне хрещення (Матв. 3:5-6). Сьогодні його звістка не менш актуальна: через Свою Церкву Бог так само закликає християн до покаяння та виконання Його Заповідей.

5. Ув'язнення. Іван передусім боявся Бога, тому без страху свідчив про Нього. Його докори стосувалися не лише простого народу, але й фарисеїв та садукеев (Матв. 3:7-9). Він прямо викривав гріхи перелюбу гордої та підступної Іродіади (Марка 6:17, 18), за що й поплатився спочатку свободою, а зрештою й життям (Матв. 14:5-10).

6. Сумнів. Виявляється, сумнів може долати й великих пророків (Луки 7:19). Утім, ця історія переконує нас, що причиною багатьох наших сумнівів є незнання Господніх шляхів та нерозуміння Його планів.

Коли ми намагаємося «зліпити» Бога за своєю подобою, ми не дозволяємо Йому сформувати нас за Його образом. Образ Бога розкритий у Святому Письмі, тому християни мають шукати істинного Бога та Його істини саме там! Це надійне щеплення від сумнівів та вагань.

7. Висока оцінка Христа Іванового служіння. Незважаючи на сумніви та боротьбу, Ісус свідчить про нього: **«З-поміж народжених від жінок немає більшого від Івана»** (Луки 7:28). Яка висока оцінка немичного служителя!

Основна мета життя та служіння Івана Хрестителя полягала в тому, щоб приготувати шлях для Першого приходу Господа. Місія ж істинної Божої Церкви – приготувати світ до Другого приходу Христа. Тож будемо вірними Богові, як Іван Хреститель, щоб свідчити іншим людям про Христа не тільки словами, але й скромним та чесним життям. Адже не завжди так буде: настане інший час, коли неправда та шахрайство, страждання та біль зникнуть навіки. І це здійснить Той, Хто обіцяв: «Я знову прийду і візьму вас до Себе». Я Йому вірю! А ви?

Ігор Корещук

ТВ-програма на ЛИПЕНЬ (30.06 – 06.07)*

HOPE.UA

НЕДІЛЯ 30 ЧЕРВНЯ

07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2Я – одне життя
08:30 Дорогами християнства
09:10 Сложных текстов нет
09:30 Знайомтесь – дикі тварини
10:00 Малюваки
10:40 Статус МАМА
11:00 2Я - одне життя
12:00 Богослужіння
13:20 ЛоМастер
13:40 Рожеві окуляри
14:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
15:00 В гостях у Добрячка (сурдо)
15:20 Статус МАМА (сурдо)
15:50 Помолитесь за меня
17:00 Так чи інакше
18:00 Є проблема
18:30 ...є Любов
19:00 Мозаїка батьківства
19:20 Інша сторона
20:00 Статус МАМА
20:30 Рожеві окуляри
21:00 Вісті Надії: тиждень
21:40 Філософський камінь
22:00 Удивительные факты
23:00 Реформація.500

ПОНЕДІЛОК 1 ЛИПНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 2Я – одне життя
09:00 Ранок Надії
10:00 Реформація.500
11:00 Ранок Надії
12:00 ...є Любов
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Філософський камінь
13:20 Вісті Надії: тиждень
14:00 Малюваки
14:20 Статус МАМА
14:40 The Efir
15:10 Диванчик
15:20 Інша сторона (сурдо)
16:00 Удивительные факты
17:00 Так промовляє Біблія
17:40 Сложных текстов нет
18:00 Диванчик

18:15 Філософський камінь
18:30 Статус МАМА
19:00 В контексті
20:00 Інша сторона
20:50 КоМарко
21:00 Сложных текстов нет
21:20 Дорогами християнства
22:00 Нагорная проповедь и современная этика
22:40 Філософський камінь
23:00 Так чи інакше

ВІВТОРОК 2 ЛИПНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 Знайомтесь – дикі тварини
08:30 The Efir
09:00 Ранок Надії
10:00 Дорогами християнства
10:30 Рожеві окуляри
11:00 Ранок Надії
12:00 В контексті
12:50 Нагорная проповедь и современная этика
13:30 Є проблема
14:00 ПроФіTime
14:20 Інша сторона
15:00 2Я – одне життя (сурдо)
16:00 Вісті Надії: тиждень
16:40 Так чи інакше
17:40 В контексті
18:30 Так промовляє Біблія
19:00 Знайомтесь – дикі тварини
19:30 Помолитесь за меня (LIVE)
20:30 Реформація.500
21:00 2Я – одне життя
22:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
23:00 Помолитесь за меня

СЕРЕДА 3 ЛИПНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 Так чи інакше
09:00 Ранок Надії
10:00 Помолитесь за меня
11:00 Ранок Надії
12:00 Знайомтесь – дикі тварини
12:30 Друге дихання із Сергієм Степанюком
13:30 Так промовляє Біблія
14:10 2Я – одне життя

15:00 Рожеві окуляри (сурдо)
15:20 Притчи Рабби Иисуса (сурдо)
16:00 Помолитесь за меня
17:00 The Efir
17:30 Є проблема
18:00 В контексті
19:00 Так чи інакше
20:00 Рожеві окуляри
20:20 Біблія продовжує говорити
20:50 КоМарко
21:00 The Efir
21:30 Дорогами християнства
22:00 Статус МАМА
22:40 Мозаїка батьківства
23:00 Богослужіння

ЧЕТВЕР 4 ЛИПНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 Мозаїка батьківства
08:20 Інша сторона
09:00 Ранок Надії
10:00 2Я – одне життя
11:00 Ранок Надії
12:00 Дорогами християнства
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Статус МАМА
13:30 Малюваки
14:00 В контексті
15:00 Є проблема (сурдо)
15:30 Сложных текстов нет (сурдо)
15:50 The Efir
16:20 Філософський камінь
16:40 Інша сторона
17:20 Нагорная проповедь и современная этика
17:50 Так промовляє Біблія
18:20 Вісті Надії: тиждень
19:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
20:00 Сложных текстов нет
20:30 Є проблема
21:10 Мозаїка батьківства
21:30 Знайомтесь – дикі тварини
22:00 Так чи інакше
23:00 Удивительные факты

П'ЯТНИЦЯ 5 ЛИПНЯ

07:00 2Я – одне життя

08:00 В контексті
09:00 ДЖЕМ
10:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
11:00 2Я - одне життя
12:00 Людина. Храм. Спасіння
12:30 Вісті Надії: тиждень
13:10 Малюваки
13:30 Реформація.500
14:30 2Я - одне життя
15:20 Богослужіння (сурдо)
16:10 Друге дихання із Сергієм Степанюком
17:10 Сложных текстов нет
17:30 В контексті
18:30 The Efir
19:10 Рожеві окуляри
19:30 Суботній вечір
20:20 Людина. Храм. Спасіння
20:50 КоМарко
21:00 Сложных текстов нет
21:40 2Я – одне життя
23:00 Суботній вечір

СУБОТА 6 ЛИПНЯ

07:40 Друге дихання із Сергієм Степанюком
08:40 Сложных текстов нет
09:00 Суботній вечір
10:00 В контексті
11:00 Людина. Храм. Спасіння
11:30 Богослужіння
13:00 Суботній вечір
14:00 В контексті
15:00 Богослужіння
16:15 Сложных текстов нет
16:30 Інша сторона
17:20 ...є Любов
18:00 Так промовляє Біблія
18:40 Біблія продовжує говорити
19:20 Дорогами християнства
20:00 Знайомтесь – дикі тварини
20:30 Філософський камінь
20:50 КоМарко
21:00 Є проблема
21:30 Інша сторона
22:20 Вісті Надії: тиждень
23:00 ...є Любов
23:30 Біблія продовжує говорити

НАДІЯ

ТЕЛЕКАНАЛ

НА СУПУТНИКУ

ASTRA 4A

У КАБ. МЕРЕЖАХ

ВАШОГО МІСТА

SMART TV

НА МОБ. ДОДАТКАХ

LG, PHILIPS, SAMSUNG

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безплатно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71,
04071 Україна

contact-hope

Вивчайте Біблію
разом з нами online на сайті
BIBLE.UA

«Ті, хто очікує»

Документальний фільм
про адвентистів з інформаційним
буклетом*

Їхня численність по всьому світу в більш ніж 200 країнах становить близько 25 млн людей та продовжує стрімко зростати з кожним роком. Вони вважають, що Біблія — це Слово живого Бога, ведуть активну благодійну діяльність, приділяють велику увагу фізичному та духовно-му здоров'ю. Чому ж вони називають себе «Ті, хто очікує»?

30 грн

*Кількість примірників обмежена

1 DVD// Мова: укр/рос.

Замовити диски ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071, Україна

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

Мудрі думки

Слово «криза» в китайській мові складається з двох ієрогліфів: один означає «небезпека», а інший – «можливість».

Джон Кеннеді

Бог часто допускає в житті людей кризу, відкриваючи їм їхню власну слабкість і вказуючи на джерело сили. Якщо вони, хоробро борючись, пильнують у молитві, їхні слабкі сторони стануть сильними.

Еллен Уайт

Невдача – це можливість почати заново, але вже мудріше.

Генрі Форд

Будь-які зміни несуть із собою нові можливості. Тому реакцією на зміни має бути не вичікування, а підвищення активності.

Джек Уелч

Ми готові прийняти будь-яке пояснення кризи, яку переживає наша цивілізація, але не можемо допустити думки, що ця криза є наслідком принципової помилки, якої припустилися ми самі.

Фрідріх Август фон Гаєк

Коли вам стає дуже важко, коли все обертається проти вас і здається, що терпіти вже несила, нізачо не відступайте. Саме в такі моменти настає перелом у боротьбі.

Гаррієт Бічер-Стоу

«НЕБЕЗПЕЧНИЙ» БУДИНОК

Таїсія Дохова

ВАЖЛИВО!

Згідно зі статистикою захворюваності дітей, травми мають значну питому вагу в загальній структурі захворювань. А в структурі дитячого травматизму, зокрема серед дітей раннього віку, провідне місце посідають побутові травми. Від нещасних випадків удома, на вулиці, за містом діти страждають частіше, ніж від усіх інфекційних хвороб, разом узятих. Тому батьки повинні відчувати всі можливі загрози для своєї дитини й негайно вживати запобіжних заходів.

Які травматичні чинники та небезпеки чатують на дитину вдома?

- Каструля, ручка якої повернута назовні від плити. Якщо в цій каструлі є ще й вода, яка може залити вогонь газового пальника, то існує небезпека отруєння газом.
- Маленька дитина тримається за спідницю матері, коли та готує. Від необережного руху каструля з киплячим молоком може перекинутися.

- Подушка або перина на спальному місці малюка – небезпека № 1 (особливо для дітей віком до 1 року), оскільки дитина може в них задихнутися.
- Вікно, яке не має перетинки або решітки.
- Аптечка, залишена в досяжному для дитини місці. Іноді аптечку зберігають неподалік від вогню, а в ній можуть бути легкозаймисті речовини.
- Побутові хімікати.
- Відкрита електрична розетка.
- Незахищений електрообігрівач.
- Провід електроприладу, залишений у розетці після того, як прилад вимкнули.
- Забута увімкнена праска.
- Різноманітні дрібні предмети, залишені в місцях, досяжних для малюка: батарейки, гудзики, дрібні деталі дитячих іграшок, монетки, шпильки – чого тільки не знаходять рентгенологи та хірурги в шлунково-кишковому тракті дітей! Маленькі батарейки небезпечні тим, що виділяють речовини, здатні пошкоджувати стінку стравоходу, шлунка, кишечника з дуже неприємними наслідками.
- Не менш небезпечно залишати дитину саму на сповивальному столику. Незалежно від того, якого віку ваша дитина – чотирьох місяців чи чотирьох років, – її в жодному разі не можна залишати вдома саму! Нещасні випадки

найчастіше трапляються саме за відсутності батьків. Дитина може підсунути стілець до вікна, щоб побачити маму, яка повертається додому, і випасти з вікна. Вона може проковтнути ліки, сприйнявши їх за цукерку. Неприємність може статися й унаслідок того, що дитина захоче погратися з небезпечними предметами, наприклад, із сірниками, ножицями, голками, або ж проковтне гудзик.

Щоб запобігти нещасним випадкам, батькам необхідно пам'ятати й дотримуватися правил «короткої руки»: якщо дитину не бачите – повинні чути, якщо не чуєте – повинні бачити!

Необхідно пам'ятати, що за деяких обставин і в певному стані дитина може легко стати жертвою нещасного випадку. Наприклад, коли малюк голодний, він може проковтнути все, що завгодно. До нещасних випадків призводить і неспокійна атмосфера в будинку. Ставши очевидцем сварки батьків, яких дитина однаково любить, вона може вдатися до небезпечних дій.

Нехай ваш малюк грається тільки з безпечними предметами. Поясніть дитині значення слова «опік» та «укол». Піднесіть її руку до невеликого вогню, дайте доторкнутися до злегка гарячого предмету – цього достатньо для знайомства з вогнем.

Для знайомства з подрапинами та саднами можливостей випаде чимало, тому не варто створювати їх штучно, але наслідки необхідно пояснити. Поступово ознайомлюйте дитину з усіма пекучими, колючими та ріжучими предметами, які є в будинку. Привчіть її не брати й навіть не торкатися до них, поясніть, що деякі речі можуть викликати біль. Якщо дитина впала, допоможіть їй зрозуміти, чому вона впала і як треба тримати рівновагу.

Ваш малюк росте. Ви повинні навчити його, як поводитися зі звичайними предметами. Нехай дитина побачить, як ви це робите. Поступово вона навчиться робити все без вашого нагляду. Самі постійно будьте для неї взірцем дотримання правил безпеки. Свідомість дитини зафіксує всі ваші застереження, і в неї назавжди закріпиться звичка обережної поведінки в травмонебезпечних ситуаціях.

КРИЗА

Підготував Костянтин Рогачов

Кожну людину протягом життя спіткають різні труднощі. Іноді життя нагадує гойдалку: то вгору – успіх, стабільність, щастя, то вниз – невдачі, сірість, депресія. А буває й так, що в житті все гаразд, усе вдається, але чомусь успіхи не тішать, а навпаки, дратують. Настрій поганий, усе, що раніше подобалося, викликає огиду...

Не кваптеся ставити собі діагноз «депресія». Існує таке поняття, як вікова криза. Усі ми чули цей термін і можемо пояснити його значення, але чомусь вважаємо, що він стосується точно не нас. Практично кожна людина переживає вікові кризи: спочатку кризу трьох років, потім підліткову кризу, а далі, можливо, і кризу літнього віку... А хіба в проміжках між цими періодами життя минає спокійно, мирно й без криз? Звісно, ні. Кризові періоди трапляються й у зрілому віці – і треба бути до цього готовими.

Психологи стверджують, що боятися криз не варто. Вони вказують нам, що настав час змін, без яких неможливе повноцінне життя. А от які саме зміни мають відбуватися – це вже питання до кожного особисто. Ми повинні відповісти на нього самі, без сторонньої допомоги й підказок. Криза свідчить нам про те, що настав час зупинитися, озирнутися, оцінити сьогодення й переглянути свої плани на майбутнє. Адже життя – це постійні зміни, інакше воно позбавлене сенсу.

Подолати якийсь проміжок шляху швидким кроком, досягти мети, а потім надовго осісти в «болоті», де відсутня будь-яка течія – навряд чи така перспектива сподобається навіть ледарям. І вилізти із цього «болота» можна! Треба лише змінити погляди на життя та своє оточення. Це нелегко. Потрібно постійно звиряти напрямок свого життя за компасом – кризовими періодами. Саме вони, протікаючи легко чи, навпаки, болісно, покажуть нам, чи правильно ми рухалися до цього часу.

Криза – необхідна складова психологічного зростання людини, і вона немінуча. Однак її перебіг можна полегшити, змінивши ставлення до обставин і знайшовши надійну опору в житті. Такою опорою для нас бажає стати Бог. Він неодноразово запевняв нас зі сторінок Біблії: «Не бійся». Він готовий вислухати

нас у будь-який час і за будь-яких обставин. Погодьтеся, жодна криза не страшна, коли поруч буде Той, про Кого сказано: **«Він тебе вирве з тенет птахолова, з моровиці згубної, Він пером Своїм вкриє тебе, і під крильми Його заховаєшся ти! Щит та лук – Його правда. Не будеш битися страху нічного, ані стріли, що ведень пролітає, ані зарази, що в темряві ходить, ані моровиці, що нищить опівдні, – впаде тисяча з боку від тебе, і десять тисяч праворуч від тебе, до тебе ж не дійде!.. Тільки своїми очима подивившись, – і заплачу безбожним побачиш, бо Господа, охорону мою, Всевишнього ти учинив за своє пристановище! Тебе зло не спіткає, і до намету твого вдар не наблизиться, бо Своїм Ангелам Він накаже про тебе, щоб тебе пильнували на всіх дорогах твоїх, – на руках вони будуть носити тебе, щоб не вдарив об камінь своєї ноги! На лева й вужа ти наступиш, левчука й крокодила ти будеш топтати! "Що бажав він Мене, то його збережу, зроблю його сильним, – бо знає Ім'я Моє він; як він Мене кликатиме, то йому відповім, Я з ним буду в недолі, врятую його та прослаблю його, і довгістю днів Я насичу його, і він бачити буде спасіння Моє!"»** (Псал. 91:3-16).

ЗАХИСТ ВІД УКУСІВ КОМАХ

ВАЖЛИВО!

На природі нас часто чекає не лише заспокійлива краса лісів і квіткових галявин, але й безліч комах, зокрема й кусливих. Як попередити небезпеку і впоратися з наслідками укусів, якщо вам не вдалося уникнути неприємної «зустрічі» з комахами?

БДЖОЛИ

ЯК УБЕРЕГТИСЯ

Щоб уберегтися від укусів бджіл, необхідно, по-перше, триматися подалі від місць їхнього проживання – вуликів і пасік. По-друге, не повторювати помилок Вінні-Пуха: не лазити в дупла дерев за медом диких бджіл.

ПЕРША ДОПОМОГА

Небезпечні не тільки самі укуси бджіл, а і їхнє жало, яке часто залишається в шкірі й спричиняє запалення. Почервоніння, припухлість і біль стають інтенсивнішими й тримаються від кількох годин до тижня (залежно від індивідуальних особливостей організму). Іноді може підвищитися температура тіла. Особливо складно алергікам: у них може розвинути анафілактичний шок – стан, небезпечний для життя.

Тому відразу після того, як вас ужалити бджола, необхідно:

- 1) дістати жало, витиснувши його двома пальцями. Не треба висмикувати жало нігтями або пінцетом: ви можете випадково розчавити капсулу з отрутою, розташовану на кінці, у такому разі отрута одразу ж проникне в кров.
- 2) промити місце укусу водою та прикласти лід. Також не зашкодить покласти марлю, змочену слабким розчином столового оцту.
- 3) вжити антигістамінний препарат.

КЛІЩІ

ЯК УБЕРЕГТИСЯ

Якщо в регіоні вашого проживання або відпочинку існує енцефалітна загроза, краще заздалегідь зробити профілактичне щеплення. Інакше залишається сподіватися на власну пильність. Кліщі зазвичай ховаються у високій траві в лісі чи в лузі. Тому до прогулянки небезпечними місцями слід ґрунтовно підготуватися. Одяг має бути світлим: на ньому легше помітити кліща. Обов'язково одягніть щільні штани, закрите взуття, кофту з довгими рукавами та підніміть комір. Прийшовши з лісу, огляньте себе з ніг до голови. Будьте особливо пильні, озиряючи шию на межі волосяного покриву, пахви чи інші западини.

ПЕРША ДОПОМОГА

Кліщ впивається в шкіру й залишається в ній, що часто викликає місцеве

запалення. Крім того, ця комаха є переносником страшних інфекційних захворювань – кліщового енцефаліту та хвороби Лайма.

НАСТУПНИЙ ЕТАП:

- 1) намагайтеся витягти кліща повністю: захопіть його пінцетом якомога ближче до шкіри й обережно витягніть. У жодному разі не смикайте, інакше голова паразита, найімовірніше, залишиться в ранці;
- 2) видаливши кліща, ретельно промийте місце укусу мильним розчином, обробіть зеленкою;
- 3) не лейте на комаху олію, спирт, гас, лак для волосся, намагаючись в такий спосіб створити йому безповітряне середовище: кліщ, звісно, загине, але перед цим відригне вміст свого шлунка в рану (що і є найнебезпечнішим у питанні інфікування);
- 4) зверніться до лікаря-інфекціоніста – він призначить препарати для профілактики хвороби Лайма та енцефаліту.

ОСИ

ЯК УБЕРЕГТИСЯ

Оси зазвичай будують свої гнізда в затінених і добре провітрюваних місцях: на верандах, терасах, у сараях і альтанках. Тому дерев'яні споруди треба періодично перевіряти. Виявивши гніздо, необхідно обприскати його будь-яким засобом проти комах. Якщо ж комаха влетіла до кімнати або на веранду і крутиться біля піали з варенням, намагайтеся не робити різких рухів, не розмахуйте руками – так ви тільки спровокуєте агресію. Краще обережно накрийте осу рушником і приберіть геть.

ПЕРША ДОПОМОГА

Якщо оса все-таки вкусила вас, необхідно:

- 1) про всяк випадок оглянути місце укусу (хоч оса зазвичай не залишає своє жало);
- 2) добре промити ранку водою з лимонним соком;
- 3) прикласти лід.

Гліб Чепижов

Повага та ввічливість

Одними з найважливіших чеснот, які необхідно прищепити нашим дітям, є повага та ввічливість.

Я згадую час, коли троє наших синів були ще маленькими. Щовечора ми молилися перед їжею, просячи Бога поблагословити її. Також ми завжди практикували добрі манери, використовуючи слова ввічливості, як-от: «Будь ласка, передайте овочі», «Дякую», «Прошу» та інші. Після їжі хлопчики завжди відносили тарілки в раковину й самі мили їх. Зрештою, ми навчили їх завжди говорити «спасибі», перш ніж піднятися з-за столу. Сьогодні вони вже підлітки, але досі миють за собою посуд і дякують мені за смачну вечерю.

Якщо ми навчаємо своїх дітей виявляти повагу до інших, це приносить чимало радості в сім'ю. Таке виховання допомагає залагоджувати конфлікти й долати непорозуміння, полегшуючи життя кожного члена родини. Для дітей це також чудова підготовка до майбутнього сімейного життя, адже вони звикають, що в родині має панувати атмосфера поваги одне до одного.

Коли наші сини ходять у гості до своїх друзів, я часто чую компліменти від інших батьків про те, які виховані та ввічливі в нас діти. Також мені приємно, що наші хлопчики шанобливо ставляться до мене та інших членів сім'ї. Взаємини, які панують у родині, переносяться й на решту сфер життя. Наші сини відчиняють двері жінкам у церкві або ресторані, вони пропонують свою допомогу, коли перебувають у чужому домі, і з повагою ставляться до кожного.

Та найголовніше – наші хлопчики поважають Бога, а якщо діти так ставляться до Господа, то це виявляється в їхній поведінці та манерах. Ми навчали дітей поваги, і це неабияк вплинуло на те, якими вони виросли. Мені дуже сумно сьогодні бачити багатьох дітей, які зухвало поводяться зі своїми батьками та зневажають інших.

Господи, будь ласка, допоможи нам навчити своїх дітей поваги та ввічливого ставлення до кожного, а найголовніше – до Тебе.

Ш. Д.

НАВСТРЕЧУ ХРИСТУ

С чем я выйду навстречу Христу,
Когда очи узрят Его славу?
Что мой дух вознесет в высоту,
Когда землю придется оставить?

Как смотреть буду я на Творца?
С чем приду на великую встречу?
Что мне явит сиянье венца?
Что я Господу сердцем отвечу?

Все предстанет: как мыслил, как жил,
Что искал, как ходил пред Всевышним,
Как дарами Ему я служил...
Не хочу оказаться там лишним.

Трепещу пред Его чистотой
И склоняюсь пред Божьим обличьем.
Как же страшно с душою пустой
Мне предстать пред Господним величием!

И нельзя там исправить ничуть
Свой характер, плоды, свои цели.
Потому я молюсь, чтоб мой путь
На земле вел к святой колыбели.

Пусть пребудут всегда на посту
Вера в сердце, любовь и надежда,
Жажда выйти навстречу Христу
В белоснежных и чистых одеждах.

Н. А.

Краще те, що твоє

«Пий воду з криниці своєї, і текуче з свого колодязя» (Прип. 5:15).

Людині властиво бажати те, що є в інших. І якщо одного разу ти зловиш себе на думці, що тобі хочеться чужого, не лякайся. Це доводить, що ти – усього лише людина.

Проблеми починаються, коли ти дозволяєш цьому бажанню оселитися у твоїй голові та вкоренитися у твоєму серці. А ось небезпечно стає тоді, коли бажання мати щось простіше, а бажання заволодіти ним.

Добре прагнути до досягнення життєвих цілей. Без цього людина грузне в сірих буднях і не може домогтися успіху. Так нічого і не досягнувши, вона старіє й скаржиться, сама не знаючи, на що.

Однак коли прагнення отруєні нездоровим бажанням отримати все для себе, кінцем їх може бути тільки невдоволення й гіркота. Навіщо бажати того, що є у них? Не створюй у своєму розумі уявних супротивників. Світ великий, і можливості є у всіх. Кожен може здійснити свої мрії, не втоптуючи в бруд мрії інших. Навчися радіти і своїм, і чужим перемогам.

Жадібність, зажерливість – душевні хвороби. Однієї психотерапії для одужання недостатньо, тому що це не просто психологічне відхилення. Це духовна виразка, яку виликовує тільки Небесний Лікар.

Книга Приповістей – це колекція порад, які дає Бог, щоб наше життя було здоровим і повноцінним. Господь дбає не тільки про наше тіло, а й про всі сфери нашого життя. Він знає: якщо людина заражена вірусом заздрості, вона не може бути щасливою. Життя перетворюється на тортури від постійних думок про те, що інші мають щось краще. Така людина перестає бачити красу життя, не помічає Божих благословень, оскільки сконцентрована на тому, що належить іншим.

Христос бажає, щоб ти був щасливий. Він хоче вилікувати рани твого серця, про які більше ніхто не знає, – приховані рани, що кровоточать, перешкоджаючи благополуччю й успіху. Тому Ісус радить тобі: «Пий воду з криниці своєї, і текуче з свого колодязя».

ПРАВИЛЬНИЙ ВІДГУК

У лютому минулого року ми побували в Південній Африці. Дорогою з Моссел-Бей до Кейптауна нам запропонували відвідати печери Канго.

Печери Канго розташовані біля півніжної гірської хребта Свартберг неподалік від містечка Оудсхурн, що в Західній Капській провінції. Відвідувачам пропонують стандартний і екстремальний тури. Екстремальний тур передбачає підйоми крутими кам'яними схилами та подолання тисних проходів, найвищий з яких – близько 30 сантиметрів у діаметрі.

Тієї п'ятниці ми прибули до печер Канго незадовго до полудня, саме перед початком такого туру. Виявивши, що наступний тур почнеться тільки за годину, і прагнучи опинитися в Кейптауні до заходу сонця, ми поспіхом купили квитки й приєдналися до першої ж групи. Оскільки ми не знали про запропоновані альтернативи, нам знадобилося кілька хвилин, щоб збагнути, що ми вирушили саме в екстремальний тур. Свою екстремальність він повністю виправдовував, адже був складним, виснажливим і незручним.

Близькі взаємини, а особливо сімейні, багато в чому схожі на те, що ми пережили в печерах Канго. Перед входом до печери люди були радісно схвилювані в передчутті нових вражень. Ці ж самі люди, але вже в печері, долаючи труднощі та незручності сирого, темного, небезпечного та тісного підземелля, здавалося, щосили прагнули якнайшвидше вибратися назовні.

Необхідно залишатися пильними, обережними, цілеспрямованими, зосередженими та завжди зберігати позитивний настрій, щоб успішно завершити екстремальний тур сімейного життя. Істина полягає в тому, що якщо ви вже опинилися в печері – назад дороги немає.

ЩО ГОВОРІТЬ БІБЛІЯ ПРО ВЗАЄМИНИ?

У Прип. 17:27 сказано: «Хто слова свої стримує, той знає пізнання, і холоднокровний – розумна людина».

Можна помітити, що в книзі Приповістей кожне речення сформульоване дуже чітко, лаконічно та влучно. У цьому вірші слова розглядаються як індикатор душі. За тим, що говорить людина (і скільки вона говорить), можна визначити, мудра вона чи нерозумна. Слова – це плід, який демонструє стан серця.

У Якова 1:19 автор закликає: «Знайте, мої улюблені брати: кожна людина нехай буде швидка до слухання, стримана в словах, повільна на гнів». Апостол закликає до дієвих змін, особливо в нашому мовленні. Усе починається з увічливого звертання «мої улюблені брати», а далі йде заклик більше прагнути слухати інших, ніж говорити самим чи гніватися.

Повеління бути швидкими до слухання – це заклик чути й виконувати Божу волю. Заклик бути повільними на слова вимагає зберігати тишу, доки ми не зрозуміємо й не втілимо Його волю у своєму житті. Це заклик до стриманості від бурхливої та несвоечасної реакції. Вказівка бути повільними на гнів застерігає від ворожих, гірких почуттів. Неможливо почути Бога, якщо серце та розум наповнені образою, ненавистю або жагою помсти.

Сьогодні людину всіляко заохочують висловлювати свої почуття: хороші або погані, мирні або ворожі, благочестиві або порочні. Однак у Якова 1:19 мудрим названий той, хто слухає Бога та людей, ретельно обмірковує відповідь і зважено добирає слова.

ДОСЛІДЖЕННЯ ВЗАЄМИН НА ПРАКТИЦІ

Згідно з одним дослідженням, проведеним фахівцями у сфері сімейних стосунків, є чотири моделі розвитку взаємин у нещасливих сім'ях: 1) ескалація; 2) негативні інтерпретації; 3) придушення; 4) відступ і самоусунення.

Ескалація – це ситуації, у яких один з подружжя говорить щось неприємне, на що інший відповідає ще гірше. Неймовірно швидко пристрасті розпалюються, і те, що починалося як цілком нормальна бесіда, тепер перетворюється на серйозну сімейну проблему. Різниця між щасливими і нещасливими парами полягає в тому, як вони діють за таких обставин. Щасливі пари розпізнають ескалацію до того, як вона досягне апогею, і в тиші очікують, доки буря мине.

Негативні інтерпретації – це ще одна модель, яка дестабілізує шлюбні взаємини. Один з подружжя робить словесну заяву або жест, вкладаючи в них певний зміст. Інший сприймає сказане або

зроблене неправильно, у більш негативному чи взагалі іншому сенсі. Якщо щасливі пари в чомусь сумніваються, то просять пояснень замість того, щоб припускати найгірше.

Придушення – чергова модель, яка характеризує нещасливі шлюби. Це відбувається, коли чоловік або дружина непомітно (або ж не приховуючи) пригнічують іншого, ігноруючи його бажання, потреби та емоційну реакцію.

Відступ і самоусунення – це остання з чотирьох моделей, виявлених під час дослідження. Це трапляється, коли один з подружжя повністю усувається від взаємин, наскільки це можливо, уникаючи іншого просто тому, що спілкування завдає йому болю.

Фахівці у сфері сімейних взаємин та шлюбу пропонують такі принципи успішного шлюбу:

- **Відкрийте для себе світ свого партнера.** Щодня робіть хоч щось для підтримки вашої близькості. З'ясуйте, що йому подобається й чого він не любить. Якій його або її кулінарні вподобання? Учїться розпізнавати й передбачати емоції свого обранця: володійте високим рівнем не тільки IQ (коефіцієнт інтелекту), а й EQ (емоційний інтелект).

- **Плекайте любов і практикуйте захоплення одне одним.** Нам, наприклад, подобається фліртувати одне з одним, коли ми вранці збираємося на роботу. Це наш спосіб висловити одне одному любов і захоплення.

- **Поверніться одне до одного.** Поговоріть, замість того щоб проводити час у Фейсбуці або в інших соціальних мережах. Приділіть увагу своїй дружині або чоловікові.

- **Дозвольте партнерові впливати на вас.** Виробіть у собі звички, які стануть результатом впливу вашого чоловіка або дружини на вас. Це буде приємно йому або їй і зближить вас одне з одним. Це важливий інгредієнт того «клену», який з'єднує вашу сім'ю.

- **Долайте перешкоди.** У кожного є щось таке, що не подобається іншому. Ви не одружувалися з досконалою жінкою. Ви не виходили заміж за досконалого чоловіка. Не буває досконалих шлюбів, бо не буває досконалих людей. Змирність із цим.

Проблеми у взаєминах можуть виникати з різних причин. Комусь із подружжя, наприклад, може не подобатися горох, гострі страви або футбол. Поважайте відмінності. Просто прийміть рішення бути зі своїм обранцем, що б не сталося. Живіть за приказкою: «Якщо життя подарувало вам лимон, зробіть із нього лимонад».

Якщо ви дотримуватиметеся цих принципів, ваш шлюб буде успішним. А щоб він став таким, вам необхідно створити особливу атмосферу єдності. Це має бути щось таке, що об'єднує вас і підкоряється ритму, зрозумілому тільки вам двом.

Лише присутність Христа може зробити людей щасливими. Тоді будинок стає блаженним Едемом, а сім'я – прекрасним символом небесної сім'ї.

Віллі та Елейн Олівери

АГРУС: КОРИСТЬ І ШКОДА

Агрус – один з найпопулярніших плодово-ягідних кущів – вирощують у багатьох країнах світу. Він росте як у Європі, так і в США, і навіть в Африці. Основна користь його ягід полягає у високому вмісті пектину, який сприяє очищенню судин і захищає організм від згубного впливу радіації. Тому плоди агрусу мають особливу цінність для людей, які живуть у регіонах з високим рівнем радіаційного фону.

Ягоди агрусу слугують відмінною основою для приготування компотів, киселів, джемів. Їх також маринують і консервують. Агрус використовують як начинку для запіканок, млинців, пирогів – і це далеко не весь перелік страв, які можна приготувати із цією ягодою.

Різноманітність сортів агрусу пропонує нам цікаве поєднання смакових якостей. За своїми смаковими характеристиками агрус може бути схожий з багатьма ягодами та фруктами, зокрема з малиною, сливою та навіть виноградом і персиком, однак класичному виду цих ягід притаманний кисло-солодкий смак.

Розміри ягід агрусу також різняться: вони можуть бути з горошину й навіть досягати величини середньої сливи. Ягоди бувають і гладкими, і пухнастими, червоного, рожевого або білого кольору. Гілочки агрусу обнізані безліччю шипів, які захищають ягоди, тому їх не так і просто зірвати.

СКЛАД ЯГОДИ

Агрус багатий на вітаміни (вітаміни А, В, С, Р), мінеральні речовини та мікроелементи (цинк, йод, кобальт, фосфор та ін.). У цих ягодах також містяться дубильні речовини, різні кислоти та флавоноїди.

ЗАСТОСУВАННЯ АГРУСУ

Завдяки своєму складові, а саме вмісту різних кислот, глюкози та комплексу вітамінів, плоди агрусу чудово підходять для приготування киселю або ж варення. До того ж дуже корисні. Крім того, агрус чудово зберігається в замороженому вигляді. У поєднанні із сиром ці ягоди набувають пікантного смаку. З агрусу готують соуси, які мають приємний кисло-солодкий присмак. Оскільки в плодах агрусу міститься багато цінних речовин, їх використовують і для лікування. З агрусу роблять сік, який сприяє нормалізації обміну речовин, а також характеризується відмінними жовчогінними властивостями.

Фахівці рекомендують людям, які страждають від гіпертонії, включати агрус до свого раціону, оскільки речовини, що містяться в цих ягодах, сприяють нормалізації артеріального тиску. Також плоди агрусу мають сечогінну властивість, тому добре допомагають при різних запальних захворюваннях нирок і сечового міхура. Відомо, що агрус є незамінним продуктом у разі нестачі в організмі вітамінів, заліза та фосфору. Він цілком здатний стати чудовою альтернативою різних лікарських препаратів.

Ягоди агрусу є особливо цінними в дієтології. Цей продукт застосовують при порушеннях метаболізму, захворюваннях шлунково-кишкового тракту та закрепах. Агрус рекомендують включати до свого раціону людям із зайвою вагою. Ці дивовижні ягоди здатні наповнити організм енергією та підвищити рівень працездатності.

Уживання в їжу ягід агрусу є дієвою профілактикою виникнення злоякісних пухлин. Агрус чудово бореться й зі шкірними висипами, усуваючи їх. Ці плоди рекомендують вживати й при захворюванні водяною. Доведено, що ефект не змусить себе довго чекати.

Чи можна вживати агрус жінкам у період грудного вигодовування та дітям?

Обов'язково потрібно пам'ятати, що жінці при природному вигодовуванні потрібно вводити цю ягоду в раціон поступово, спостерігаючи за реакцією як власного організму, так і дитячого. Якщо в малюка почнуться проблеми з травленням, ці плоди краще припинити вживати.

Дітям можна давати плоди агрусу вже з 9-10 місяців по 2-3 ягідки. При цьому їх краще вводити в раціон самі, без додаткових продуктів, які раніше ще не куштував малюк. Якщо в дитини не

виникне алергічних реакцій або ж будь-яких інших негативних проявів, то кількість ягід можна поступово збільшувати. Агрус як природне джерело вітамінів і мінералів збагатить дитячий організм корисними речовинами.

ПРОТИПОКАЗАННЯ ДО ВЖИВАННЯ

Корисних властивостей в агрусі чимало, проте протипоказання до його вживання теж існують. Ці ягоди не слід вживати людям, у яких простежується непереносимість до цієї рослини, а також при таких захворюваннях, як виразка 12-палої кишки та шлунка, оскільки ягоди можуть спровокувати загострення. У досить малій кількості їх можна вживати людям, у яких діарея чи ентерит, тому що ці ягоди мають виражений проносний ефект, що може спровокувати зневоднення організму.

Слід застерегти, що цими смачними ягодами, купленими на ринку, можна й отруїтися, адже чагарники нерідко обробляють отрутохімікатами. Щоб уникнути цього, перед вживанням агрус обов'язково потрібно ретельно вимити під проточною водою. Уживання агрусу в поєднанні зі сливою може призвести до небажаних наслідків – спровокувати діарею.

І, безумовно, свіжі ягоди не слід вживати в надмірній кількості, оскільки це може порушити процес травлення. Обов'язково необхідно дотримуватися принципу помірності – і тоді ці плоди принесуть організму тільки користь.

Бадьорість і чиста совість – найкращі ліки. Вони є ефективним засобом для відновлення здоров'я.

Еллен Уайт

Заготівлі на зиму

Лето, лето!
В краски яркие одето!
Волосы пшеничные,
А щеки – земляничные.
Глазки васильковые,
А уста – медовые.
Рубаха из цветов полевых,
Штаны – из трав луговых.
Быстренько денки мелькают,
Вот и август поспекает.
Тридцать один день ему лето
подарило,
Чтобы урожай подсчитать
И с полей убрать,
В закрома сложить,
На зиму схоронить.
Урожай на всех полях-огородах
поспекает,
Остановиться не желает.
Август пот со лба вытирает
И к работе приступает.

Так і ми з вами, дорогі господині, намагаємося наповнити до країв свої льохи та підвали, аби взимку мати запаси вітамінів, а також смачних варень та солінь. Скільки годин доводиться для цього простояти біля плити! Однак навіть найзаклопотаніші бізнес-леді намагаються знайти час, щоб зробити деякі заготівлі на зиму.

Є декілька популярних способів тривалого зберігання фруктів та ягід. А оскільки для багатьох надзвичайно важливо зберегти не тільки смакові якості плодів, а й вітаміни, то найефективнішим способом буде замороження. Перше, це дозволяє зберегти до 90 % вітамінів, по-друге, сам процес заготівлі надзвичайно простий і не потребує жодних зусиль, додаткових продуктів та устаткування (крім морозильної камери, звісно).

Спочатку готуємо наші плоди: ретельно промиваємо водою й повністю висушуємо. Полуницю, суницю, смородину, чорницю, лохину, малину, агрус, виноград викладаємо одним шаром на спеціальний піддон або вафельний рушник і поміщаємо в морозильну камеру до повного замороження (оптимальна температура – мінус 18-20 °С). Потім пересипаємо в спеціальні пакети або пластикові контейнери для зберігання (головне, щоб упаковка була герметичною). Із черешні та вишні краще спочатку видалити кісточки, а далі порядок дій той самий. Абрикоси, сливи, персики розрізаємо навпіл, виймаємо кісточку, за бажання ділимо на дрібні частинки, заморожуємо (можна заморозити й цілими, але тоді знадобиться значно більше місця).

От і все! Залишилося лише правильно розморозити зимові «вітаміни» перед уживанням. Якщо ви варите компот, кисіль тощо, то заморожену фруктово-ягідну суміш кладіть відразу в окроп, а якщо плануєте з'їсти так – тоді розморозуйте в холодильнику.

Елла Ольга

РАДІО,
ЯКЕ
ДАРУЄ
НАДІЮ...

ДЕ СЛУХАТИ?

- ▶ В Інтернеті 24/7
radio.hope.ua
- ▶ Через додатки
для Android та iOS
- ▶ На SoundCloud
- ▶ В офлайн-режимі
через подкасти

Завжди на зв'язку
0 800 30 20 20

radio.hope.ua

Актуально. Ґрунтовно. Доказово. Толерантно.

Інтернет-книгарня

BOOKSON

КНИГА У ВАС ВДОМА –
ЗА ОДИН КЛІК

+38 (099) 45-595-45 shop@bookson.com.ua www.bookson.com.ua

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорощко

Коректори
Інна Джердж
Ганна Борисовська

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 06.06.2019 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
Одержувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
р/р 26006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль»
у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви

**Свідцтво
про державну реєстрацію**
Серія КВ №8176 від 03.12.2003

НАША АДРЕСА

СЛОЖНЫХ
ТЕКСТОВ
НЕТ

ЩОП'ЯТНИЦІ
21:00

НА ТЕЛЕКАНАЛІ «НАДІЯ»